

ning af tilsvarende baseringsmuligheder for flåden andetsteds under forhandlingerne om forsvarslovene af 1937 var opgjort til ca. 400 mill. kr., samt at den nu på grund af prisudviklingen ville beløbe sig til 600—700 mill. kr. Skønt udgifterne ved flytning af de militære etablissementer på Holmen nu ifølge nye beregninger var anslået til ca. 273 mill. kr., ville en flytning af samtlige militære etablissementer i København alligevel koste ca. $\frac{3}{4}$ milliard kroner.

Det radikale venstre — hed det i flertalsbetænkningen — har i den mindretalsbetænkning, som dets repræsentanter i forsvarskommissionen har afgivet, beskæftiget sig med spørgsmålet om flytning af de militære etablissementer i København, men partiets repræsentant i udvalget har ikke begæret nogen forhandling med flertallet om et forslag til en løsning.

Overfor udvalget har forsvarsministeren iøvrigt oplyst, at det radikale mindretal ikke har ønsket at modtage hans tilbud om at lade embedsmænd fra forsvarsministeriet yde det radikale mindretal al den tekniske bistand, som det måtte have brug for ved udarbejdelse af et forslag til forsvarsordning på grundlag af de retningslinier, som er meddelt i betænkningen fra det radikale venstres repræsentanter i forsvarskommissionen.

Udvalget havde endvidere drøftet med forsvarsministeren spørgsmålet om fristen for *udnyttelse af den ekstraordinære bevilling på 300 mill. kr.*, og forsvarsministeren havde meddelt, at det var regeringens standpunkt, at samtlige nye militære anlægsarbejder skulle være færdige til udgangen af 1952.

Endelig havde udvalget haft en forhandling med forsvarsministeren om den mest hensigtsmæssige form for *luftmeldetjeneste*. Udvalgets flertal var ikke overbevist om, at den er tilvejebragt ved bestemmelsen i § 53, heller ikke ved den af forsvarsministeren foreslåede ændring af paragraffen. Alligevel havde flertallet ikke villet modsætte sig forsvarsministerens ændringsforslag, men havde henstillet til forsvarsministeren at optage en forhandling med de interesserede parter vedrørende luftmeldetjenestens endelige form.

Et *mindretal* (Johs. Christiansen) kunne ikke tiltræde forslaget, dels fordi det på væsentlige områder henlagde omfattende beføjelser til den militære administration, hvorved vigtige anliggender unddrages rigsdagens direkte afgørelser, dels fordi flertallet — navnlig for hærens vedkommende — i den vurdering af Danmarks internationale forpligtelser, som er lagt til grund for forslaget, affattelse, efter mindretallets anskuelse var gået langt ud over, hvad der under hensyn til landets geografiske forhold, militære muligheder og sociale, folkelige og finansielle bæreevne må anses for forsvarligt.